

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 152/14

V Luxembourg, 18. novembra 2014

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevah C-146/13
Španija/Parlament in Svet in C-147/13
Španija/Svet

**Generalni pravobranilec Yves Bot meni, da je treba zavrniti tožbi Španije zoper
uredbo za izvajanje okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega
patentnega varstva**

*Podeljeno enotno varstvo koristi enotnosti in integraciji, jezikovna izbira pa občutno znižuje stroške
prevajanja in bolje zagotavlja spoštovanje načela pravne varnosti*

Obstoječi sistem evropskih patentov ureja Evropska patentna konvencija¹. Ta konvencija določa, da ima evropski patent v vsaki državi pogodbenici, za katero je podeljen, enak učinek kot državni patent, ki ga podeli ta država, in zanj veljajo enaki pogoji.

Prek „svežnja o enotnem patentu“² je zakonodajalec Unije evropskemu patentu želel zagotoviti enotno varstvo in vzpostaviti enotno sodišče na tem področju.

Španija predlaga razglasitev ničnosti dveh uredb, ki sta del tega paketa, in sicer uredbo o uvedbi enotnega patentnega varstva in uredbo o ureditvi prevajanja.

Generalni pravobranilec Y. Bot v današnjih sklepnih predlogih Sodišču predlaga, naj zavrne tožbi Španije.

Glede uvedbe enotnega patentnega varstva (Uredba št. 1257/2012) generalni pravobranilec poudarja, da je edini cilj izpodbijane uredbe določiti okvir za priznanje enotnega učinka evropskega patenta, podeljenega v skladu s Konvencijo. V ta namen je zakonodajalec Unije navedel le značilnosti enotnega varstva, pogoje za njegovo doseganje in njegove učinke, pri čemer je vključil le fazo po podelitvi evropskega patenta. **Tako ta uredba evropskim patentom samo podeljuje dodatno lastnost, to je enotni učinek, in ne vpliva na postopek, ki ga ureja Konvencija. Varstvo urejajo določbe o enotni uporabi izpodbijane uredbe. To varstvo koristi enotnosti in torej integraciji** v primerjavi s položajem, ki bi nastal z uporabo pravil iz Konvencije (pravila, ki v vsaki od držav pogodbenic te konvencije zagotavljajo varstvo, katerega obseg določa nacionalno pravo). V skladu s Konvencijo so učinki evropskega patenta namreč opredeljeni z nacionalno zakonodajo v vsaki državi, za katero je podeljen patent. Imetnik evropskega patenta mora do začetka veljavnosti izpodbijane uredbe torej zaprositi za registracijo svojega evropskega patenta v vsaki državi pogodbenici Konvencije, v kateri želi uveljavljati varstvo. To pomeni, da je za rešitev sporov o isti kršitvi, storjeni v več državah članicah, toliko postopkov in toliko različnih zakonodaj, kot je držav, kar ustvarja veliko pravno negotovost.

Generalni pravobranilec pojasnjuje, da izpodbijana uredba ni „prazna lupina“, saj so določbe, ki jih vsebuje, zadostne in ker imajo zakonodajalec Unije in države članice **deljeno pristojnost**.

¹ Konvencija o podeljevanju evropskih patentov, ki je bila podpisana v Münchnu (Nemčija) 5. oktobra 1973 in je začela veljati 7. oktobra 1977. Evropska patentna organizacija je medvladna organizacija, ustanovljena na podlagi te konvencije. Organizacija ima dva organa, in sicer Evropski patentni urad in upravni svet, ki izvaja nadzor nad delom urada. Evropski patentni urad je izvršni organ Evropske patentne organizacije. Glavna dejavnost Evropskega patentnega urada je preučitev patentnih prijav in podelitev evropskih patentov.

² Ta „sveženj“ tvorijo Uredba (EU) št. 1257/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva (UL L 361, str. 1), Uredba Sveta (EU) št. 1260/2012 z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja (UL L 361, str. 89) in Sporazum o enotnem sodišču za patente, podpisan 19. februarja 2013 (UL C 175, str. 1).

Generalni pravobranilec meni, da je bil zakonodajalec Unije upravičen sklicevati se na nacionalno pravo, tako da je določil, da so dejanja, zoper katera evropski patent z enotnim učinkom zagotavlja varstvo, ter veljavne omejitve opredeljeni v upoštevnem pravu sodelujoče države članice. **Vendar to ne pomeni, da enotno varstvo ne bo zagotovljeno. Za vsak evropski patent z enotnim učinkom bo veljala nacionalna zakonodaja samo ene države članice in se bo uporabljala za celotno ozemlje vseh pri okrepljenem sodelovanju sodelujočih držav članic.**

Izpodbijana uredba pri okrepljenem sodelovanju sodelujočim državam članicam dodeljuje pristojnost, da določijo višino pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskega patenta z enotnim učinkom in njihov delež razdelitve. Generalni pravobranilec meni, da se **ta pristojnost izvaja v normativnem okviru, ki ga je določil in začrtal zakonodajalec Unije in ki ga nikakor ni treba izvajati pod enakimi pogoji v vseh državah članicah.**

Španija trdi, da izpodbijana uredba za evropski patent z enotnim učinkom določa poseben sodni režim, ki je opredeljen v Sporazumu o enotnem sodišču za patente. Trdi, da vsebina tega sporazuma posega v pristojnosti Unije in da tretjim osebam dodeljuje pristojnost, da enostransko določijo izvajanje izpodbijane uredbe. Generalni pravobranilec meni, da **Sodišče ni pristojno za nadzor nad vsebino Sporazuma o enotnem sodišču za patente v okviru ničnostne tožbe zoper izpodbijano uredbo.** Generalni pravobranilec poudarja, da Sporazum o enotnem sodišču za patente ne spada v nobeno od kategorij aktov, katerih zakonitost lahko Sodišče nadzira. Gre za medvladni sporazum, o katerem so se pogajale in ga podpisale samo nekatere države članice na podlagi mednarodnega prava. Poleg tega se z izpodbijano uredbo ni odobril ali izvajal mednarodni sporazum, ampak je **njen namen izvajanje okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva.**

Španija trdi, da je uporaba izpodbijane uredbe v celoti odvisna od začetka veljavnosti Sporazuma o enotnem sodišču za patente. Učinkovitost pristojnosti, ki jo Unija izvaja z izpodbijano uredbo, naj bi bila tako odvisna od volje držav članic pogodbenic Sporazuma o enotnem sodišču za patente. Generalni pravobranilec navaja, da je zakonodajalec Unije predvidel vzpostavitev sodišča, pristojnega za evropske patente z enotnim učinkom. To sodišče mora biti določeno in urejeno z instrumentom, s katerim se vzpostavi enoten sistem reševanja patentnih sporov za evropske patente in evropske patente z enotnim učinkom. Zakonodajalec Unije meni, da je ta vzpostavitev bistvena, da se zagotovijo ustrezno delovanje evropskega patenta z enotnim učinkom, doslednost sodne prakse in s tem pravna varnost. **Generalni pravobranilec meni, da je cilj izpodbijane uredbe zagotoviti to ustrezno delovanje. Ravno v nasprotju s takimi načeli pa bi bilo, če bi se ta uredba uporabljala, enotno sodišče za patente pa še ne bi bilo ustanovljeno.**

Na podlagi **načela lojalnega sodelovanja** morajo pri okrepljenem sodelovanju sodelujoče države članice sprejeti vse ukrepe, ki omogočajo izvajanje okrepljenega sodelovanja. To vključuje tudi ratifikacijo Sporazuma o enotnem sodišču za patente, ker je nujni pogoj za to izvajanje. **Pri okrepljenem sodelovanju sodelujoče države članice, ki ne bi ratificirale Sporazuma, bi ogrozile uresničevanje ciljev Unije na področju usklajevanja in poenotenja.** Poleg tega je povezava med izpodbijano uredbo in Sporazumom o enotnem sodišču za patente taka, da bi bilo nedosledno, če ne bi bila uporaba izpodbijane uredbe odvisna od začetka veljavnosti tega sporazuma.

Glede jezikovne ureditve (Uredba št. 1260/2012) generalni pravobranilec poudarja, da pravo Unije ne pozna načela enakosti jezikov. Priznava, da so osebe, ki ne znajo uradnih jezikov Evropskega patentnega urada (in sicer so to nemščina, francoščina in angleščina), diskriminirane in da je zakonodajalec Unije tako vzpostavil različno obravnavanje. Vendar generalni pravobranilec poudarja, da je **bila ta jezikovna izbira sprejeta z legitimnim ciljem ter da je ob upoštevanju jamstev in elementov, s katerimi je bil omiljen diskriminatorni učinek, ustrezna in sorazmerna.**

Sedanji evropski patentni sistem je stroškovno zelo neugoden, kar je ovira za patentno varstvo v Uniji. **Namen vzpostavljenega sistema je zagotavljati enotno patentno varstvo na ozemlju vseh pri okrepljenem sodelovanju sodelujočih držav članic, pri čemer se z jezikovno ureditvijo preprečijo preveliki stroški.** Tako gospodarskim subjektom ne bo treba vložiti številnih

zahtevkov za potrditev v posameznih državah, s čimer se izognejo s tem povezanim stroškom prevajanja. Generalni pravobranilec izpostavlja razliko v zvezi s tem med evropskim patentom z enotnim učinkom in drugo pravico intelektualne lastnine – znamko Skupnosti. Patent zahteva prevod daljših in bolj zapletenih tehničnih dokumentov. **Izbrana jezikovna ureditev** sicer res vključuje omejitev pri uporabi jezikov, vendar **si prizadeva za uresničitev legitimnega cilja zmanjšanja stroškov prevajanja**.

Generalni pravobranilec pojasnjuje, da je omejitev jezikov za evropski patent z enotnim učinkom ustrezna, saj omogoča enotno evropsko patentno varstvo na ozemlju pri okrepljenem sodelovanju sodelujočih držav članic in to ob zmanjšanju stroškov prevajanja. Generalni pravobranilec meni, da zakonodajalec Unije za zmanjšanje takih stroškov nima druge izbire, kot da omeji število jezikov, v katere je treba prevesti patent. Ker gre za uradne jezike Evropskega patentnega urada, je s tem izborom **gospodarskim subjektom in strokovnjakom s področja patentov** zagotovljena **neka stabilnost**, saj so že navajeni delati v teh treh jezikih. Poleg tega **se izbira navedenih jezikov sklada z dejanskim jezikovnim stanjem v sektorju patentov**: i) večina znanstvenih del je objavljenih v nemščini, angleščini ali francoščini in ii) ti jeziki se govorijo v državah članicah, iz katerih prihaja največ patentnih prijav v Uniji.

Generalni pravobranilec meni, da je **s to izbiro upoštevano tudi načelo sorazmernosti**. V prehodnem obdobju bodo namreč vsi evropski patenti z enotnim učinkom dostopni v angleščini. Po tem obdobju bo imel Evropski patentni urad na voljo sistem za visokokakovostno strojno prevajanje. Do določene višine je predviden **sistem nadomestil za povračilo stroškov prevajanja** osebam, ki evropske patentne prijave ne vložijo v enem od uradnih jezikov Evropskega patentnega urada³.

Generalni pravobranilec poudarja, da je **načelo pravne varnosti nedvomno bolje zagotovljeno, če je verodostojen en sam jezik** (v primeru evropskega patenta z enotnim učinkom bo to jezik postopka). Če bi bili vsi prevodi verodostojni, bi to povzročilo tveganje razhajanj med različnimi jezikovnimi različicami in s tem pravno negotovost.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Celotno besedilo sklepnih predlogov [C-146/13](#) in [C-147/13](#) je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

³ Izrecno je navedeno, da so do takega sistema upravičeni MSP, fizične osebe, neprofitne organizacije, univerze in zavodi za javne raziskave, ki imajo svoje bivališče ali glavni kraj poslovanja v državi članici. Zakonodajalec Unije je želel tako zaščititi najranljivejše osebe ali subjekte v primerjavi z zmogljivejšimi strukturami, ki imajo na voljo več sredstev in zaposlujejo osebje, usposobljeno za to, da evropske patentne prijave sestavi neposredno v enem od uradnih jezikov Evropskega patentnega urada.